

miről másnap a »Pesti Hírlap« ezt a kritikát írta: »Nagy és őszinte sikere volt még Nyárai Antalnak is, aki ma este mutatkozott be és úgyszólván egy csapásra meghódította a közönséget. Nyárai a magyar Girardi. Nemcsak arcvonásai-ban és külső megjelenésében, hanem művészi egyéniségében is erősen emlékeztet a híres bécsi színészre. Minden szavában és mozdulatában kiváló intelligencia és ízlés nyilatkozik meg; sohasem keresi az olcsó hatásokat, mindig érdekes és előkelő. Amellett szépen énekel. Van timbrejében aféle Odryra emlékeztető, szívhez szóló sötét színezet is.«

1907—8-ban a Modern Színház Kabaréhoz szerződött, 1908-ban a Bonbonnière Cabaretben, 1910—11-ben Szegeden működik özv. Makó Lajosné társulatánál. 1913-ban hosszabb ideig vendégszerepelt a vidéken és a főváros különböző színpadjain. 1915-ben Bécsbe hívták. 1917-ben vendégként szerepelt a Király Színházban és az Apolló Kabaréban. 1918. dec. havától a Medgyaszay-Színház tagja volt, ahonnan 1919. február havában megvált. Innen kezdve vidéken és Bécsben vendégszerepelt, haláláig, mely 1920. febr. 27-én állt be. (Budapesten, Erzsébet-körút 34. sz. a. házában.) Koporsója felett Vágó Béla, Géczy István, Rittka Ferenc, Magyar Lajos, és Zsoldos Andor mondtak gyászbeszédet. Sírkövét Incze Sándor szerkesztő emelte, 1925. nov. 1-én. (Rákoskereszturi temető.) Azok közül a színészek közül való volt, akik bele tudnak feledkezni a szerepükbe, akik egész lelkükkel áttelepednek a feladatukba. Kicsit el is komédiásodott, de jól illett neki. Az ábrázolásban nem annyira az igazságra, mint inkább a stilizálásra törekedett. Az énekrészek tolmácsolásánál kitűnően bánt melegszerű, hajlékony hangjával. Salis Rudolf sem álmodhatott külön kabaréelőadót nála. Ez a műfaj, amely az önkéntelenséget, a fölszabadítást jelenti a mesterkéeltség alól, pompásan vágott az ő egyéniségéhez, aprólékosan részletező művészetéhez. Az operettben utolsó sikereit a Király Színházban a »Cigányprimás«-ban és a bécsi Strauss-színházban a »Csárdáskirálynő«-ben aratta. A magyar színikritika kötetekre menő írásokat szentelt Nyárainak. Benne legszerencsésebb találkozásban jutott a színészi értelem, az

intenzív alkotni tudás, a figurális meg-látás és egy nagy, mély emberi intelli-gencia, ami csak a legnagyobbakat jel-lemzi. Általában a mostani kifejlődött költői generációnak ideálja volt Nyárai. Akik jelentékeny szerephez jutottak, mind megállottak az ő nemes művészi alakjá-nál és letették eléje elismerésüket és cso-dálkozásukat. Mint ember közvetlen és megnyerő volt. Nem volt irigy, örült a kollégái sikerének és ötlettel, tanáccsal szí-vesen támogatta a fiatalabb színész-nem-zedeket. Pénzre, gazdagságra sohasem vá-gyott, nem is volt soha tele a tárcája, mint más, realisabban gondolkozó nép-szerű színészeknek. A béke boldog éveiben hajnalig is elüldögélt a kedvenc kávéházá-ban, a művészetről beszélt és nézte a csil-lagos eget. Ha egy kis szellő fújt, ag-gódva gyűrte fel a kabátja gallérját, — mert mindig a hangszálait féltette, büszke volt rá, hogy ő az egyetlen magyar ko-mikus, akinek szép és meleg hangja is van. Különös tragikuma, hogy nagy óva-tossága mellett, — amellyel magára, az egészségére vigyázott — éppen az 1920-as évben dühöngő spanyoljárvány áldozata lett. Főbb szerepei: Casanova, Rettegi Fri-dolin, Gringoire, Mercutio, Vándorlegény (operett), Bolond (Lear), Lilium (Mol-F. vígjátéka), Pfefferkorn (Drótostót), Eisenstein, Puzsér (Doktor úr), Wurm, Kalb (Ármány és szerelem), Dénes László (Dollárkirályné), Oswald (Kisértetek), Ci-gányprimás, Celestin-Floridor (Nebántsvi-rág), Tartuffe, stb. Színműve: »Senki«, operett 3 felv. Társsz. Balla Miklós. Zen. szerz. Barna Izsó. Bem. 1903. nov. 14. Népszínház. — Neje: Biró Anna, színész-nő, sz. 1865. júl. 26-án, Brassóban. Színi-pályára lépett 1880. júl. 1-én, Sztupa An-dornál, ahol 1884-ig működött. 1889—91-ben Kolozsvárott volt szerződésben, majd férjével egy társulatnál találjuk. 1918. jan. 9-én nyugalomba vonult, közben rövid időre reaktiváltatta magát. Gyermekei: Vincze Zsigmondné Kulinyi Mariska és Kulinyi Ferenc volt színingazgató.

Nyárai Rezső, színész, sz. 1886. jan. 30-án, Budapesten. Színpadra lépett 1907-ben.

Nyári állomás. A színtársulat nyári tartózkodási helye. (V. ö. Téli állomás.)